

دست بُردن به خانه زنبور:

مردم روستایی هلمند مبارزات ضد شورش گری را چگونه می بینند

دیوید منسفیلد
دلو ۱۳۹۷

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

مقاله تحلیلی

دست بردن به خانه زنبور:

مردم روستایی هلمند مبارزات ضد شورش گری را چگونه می بینند

دیوید منسفیلد

دلو ۱۳۹۷

نظریاتی که در این مقاله ابراز گردیده مربوط به نویسنده می باشد و منعکس کننده نظریات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان و اتحادیه اروپا نیست.

شماره استاندارد بین المللی کتاب (ISBN) ۹۷۸-۹۹۳۶-۶۴۱-۲۰-۴
تصاویر روی جلد: مزرعه کوکنار در افغانستان
تصاویر: دیوید منسفیلد، Alcis, OSDR
مترجم: وحید احمد جلال زاده
کد نشریه: ۱۸۱۴D

©۱۳۹۷ واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

این نشریه میتواند فقط برای اهداف غیر تجارتي و در صورت یادآوری نویسنده و منبع نقل قول، استناد و یا تکثیر گردد. نظریات ذکر شده در این نشریه مربوط به نویسنده میشود و انعکاس دهنده نظریات AREU نمیباشد. تمام حقوق ناشر محفوظ است. هرگاه این نشریه چاپ مجدد، ذخیره و یا بصورت برقی به دسترس گذاشته میشود، باید خط ارتباطی به سایت انترنتی www.areu.org.af (AREU) در آن چاپ و یا روی صفحه انترنتی گذاشته شود. برای هر گونه استفاده که در فوق مشخص نگردیده است، باید اجازه قبلی بصورت تحریری از شرکت ناشر، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان با ارسال ایمیل به areu@areu.org.af یا با تماس گرفتن با ۱۵ ۳۴ ۲۲۱ ۲۰ (۰) ۹۳+ اخذ گردد.

در باره واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان یک نهاد مستقل تحقیقاتی مستقر در کابل می باشد که در سال ۲۰۰۲ با همکاری جامعه بین المللی در افغانستان تاسیس گردید. هدف واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان انجام و عرضه تحقیقات با کیفیت عالی، مبنی بر شواهد، مرتبط با پالیسی و انتشار نتایج حاصله آنها و همچنان ترویج فرهنگ پژوهش و مطالعه می باشد. طبق گزارش دانشگاه پنسیلوانیا، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان منحصبت یک نهاد پژوهشی دارای جایگاه عالی در افغانستان بوده و در بین نهاد های پژوهشی در آسیای میانه در رده پنجم قرار دارد. واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان با پالیسی سازان، نهاد های جامعه مدنی، محققان و محصلین به منظور تحقق اهداف خویش ارتباط برقرار می نماید تا استفاده از نشرات و کتابخانه این اداره ترویج یافته، ظرفیت تحقیقی آنها تقویت شده و زمینه برای بازتاب اندیشه ها، مناظره ها و تحلیل ها ایجاد گردد. واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان توسط هیأت مدیره اداره می شود که متشکل از نمایندگان ادارات تمویل کننده، سفارتخانه ها، سازمان ملل متحد و دیگر سازمان های چندجانبه، جامعه مدنی و کارشناسان مستقل می باشد.

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان برنده جایزه بهترین نهاد تحقیقاتی بین المللی سال ۲۰۱۸ مجله پراسپیکت بریتانیا (Prospect Magazine) گردیده است.

تمویل کنندگان برنامه ها:

تمویل کنندگان این اداره شامل نهاد انکشافی بین المللی سویدن (SIDA) و نهاد های بین المللی ذیل میباشد:

The European Union (EU), Global Challenges Research Fund (GCRF), United States Institute of Peace (USIP), Norwegian Institute of International Affairs (NUPI), Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), Overseas Development Institute (ODI-UK), Institute of Development Studies (IDS) and Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC), School of Oriental and African Studies (SOAS) and British Council (BC).

همچنان این اداره عضویت شبکه های جهانی ذیل را دارا میباشد:

RESOLVE Network, Global Challenges Research Fund (GCRF), Secure Livelihoods Research Consortium (SLRC), A Conflict Sensitive Unpacking of The EU Comprehensive Approach to Conflict and Crisis Mechanism (EUNPACK), ADB- Asian Think Tanks Network (ATTN) and The Regional Environmental Centre for Central Asia (CAREC).

امتنان:

تهیه ی این گزارش بدون همکاری همکارانم در موسسه تحقیق و توسعه ی متداوم که در سخت ترین شرایط، کار ساحوی را انجام داده اند، امکان پذیر نبود. همکاری تیم کابل و همکاران ساحوی در این زمینه درخور ستایش است.

جا دارد تشکری ویژه از پشتیبانی تیم کاری شرکت Alcis، به ویژه ریچارد بریتان، مت انجل، و مدیالین الستون نمایم که همکاری شان قابل ستایش بوده است. مواد نقشه برداری و جغرافیایی که آنان ارائه می دهند، تنها نمایش دیداری یافته های تحقیق نیست، بلکه یک بخش اساسی از کار تشخیصی هست که برای شناسایی سایت های مناسب تحقیقی و بررسی نتایج حاصل از جمع آوری اطلاعات در ساحه استفاده می شود. گرچه اطلاعات جمع آوری شده از طریق سنجش از راه دور و نظرسنجی ها، بینش ارزشمندی را در مورد تحولات جاری در روستاهای افغانستان ارائه می دهد، ادغام دو روش در طول تحقیقات، اطلاعات فراوانی در مورد این که چرا وقایع خاص رخ می دهند، ارائه مینماید.

همچنان جا دارد که از همکاران محترم (به ترتیب حروف الفبا) سلطان محمد احمدی، مت بنتروت، ریچارد بریتن، بیل بیرد، انتونی فیتزبریت، پاول فیشتن و غلام رسول برای ارائه نظریات شان در مورد پیش نویس این گزارش اظهار سپاس نمایم. بینش و زمانی را که ایشان برای انجام این کار تخصیص داده اند، قابل قدر است؛ به یقین که این گزارش بدون نظریات نیک آنان به شکل فعلی نمیبود. همچنان جای دارد که از تیم انتشاراتی واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان که با مهارت و حوصله مندی شان در راستای ویراستاری و نهایی سازی این گزارش کار کرده اند، سپاسگزاری نمایم. قابل ذکر است که موجودیت هر نوع اشتباه در این مقاله مسئولیت شخصی من است.

در اخیر، از اتحادیه اروپا برای حمایت متداوم ایشان از تحلیل های جغرافیایی در مورد نقش کوکنار در معیشت مردم روستایی در افغانستان سپاس گزاری می نمایم. بدون حمایت مالی و معنوی آنها، درک ما از عوامل مختلف اجتماعی-اقتصادی، سیاسی و محیطی که واقعیت های متعددی را در روستاهای افغانستان شکل می دهند و نیز تاثیر این عوامل بر سطح کشت خشخاش، بسیار محدود می باشد. در غیر آن، ما با نوع اطلاعات و معیارهای کمی ساده که اغلب مانع گفت و گوی پالیسی در مورد مبارزه با مواد مخدر می شود، سر و کار خواهیم داشت.

پیشگفتار

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان از پژوهشگران و شرکای خود بخاطر تلاش های خستگی ناپذیر و تعهد آنان - در فضای مملو از چالش ها و دشواری ها - به مطالعه پدیده که به عنوان عامل بازدارنده، زندگی افغان ها را تهدید میکند؛ و همچنان برای بررسی چگونگی وضعیت زندگی آنان در فراهم آوری زمینه های امرار معاش های کوتاه مدت، اظهار سپاس و قدردانی می کند.

از اتحادیه اروپا نیز برای حمایت متداوم آنان از پژوهش های ما در مورد مدیریت منابع طبیعی سپاسگزاریم.

با رویکار آمدن اداره جدید در حکومت ایالات متحده امریکا، راهبرد جدید "ضد شورش گری" برای افغانستان روی دست گرفته شد و رویکردی تحت عنوان "مردم محور" با شعار "پیروزی بر دلها و اذنان" جایگزین رویکرد نظامی تهاجمی ایالات متحده امریکا بر ضد نیروهای شورشی و حامیان مالی آنها گردید. رویکرد این استراتژی در هلمند مرکزی به وضاحت قابل دید است؛ جایی که دولت افغانستان و ارتش آمریکا برای از بین بردن کارخانه ها و محلات پروسس هیرویین که در تامین بودجه شورش گری نقش مهمی ایفا میکند، به شدت متکی به حملات هوایی هستند.

پژوهش داکتر منسفیلد تصویر ارزشمندی از برداشت مردم هلمند مرکزی در مورد مبارزه مشترک ارتش افغانستان و آمریکا بر ضد شورش گری در آن ولایت ارائه می نماید. این پژوهش نشان می دهد راهبرد جدید امریکا با اثبات عدم موثریت خود، و برخلاف انتظار، حس ستیزه جویی و کینه توزی در اکثریت مردم هلمند مرکزی را برانگیخته و منتج به افزایش سطح خشونت در منطقه گردیده است. پژوهش داکتر منسفیلد شامل توصیه هایی است که می توانند در کنار اینکه شدت برداشت های منفی نسبت به نظامیان افغان و امریکایی را کاهش دهند، در محو کشت کوکنار به گونه ی پایدار، نیز کمک کنند.

"دست بردن به خانه زنبور"، پژوهشی از داکتر منسفیلد است که مانند سایر آثار او، برای درک ما از پیامد های تولید تریاک در افغانستان اهمیت زیادی دارد. یافته های این پژوهش می توانند تصویر مورد نیاز جهت محو کشت کوکنار را به گونه ی پایدار به دست اندرکاران این عرصه - به شمول کارمندان برنامه های انکشافی، فعالین جامعه مدنی و دولت افغانستان - ارائه داده و به شکل دهی تلاش های آینده در این راستا کمک کنند. امیدواریم همزمان با آمادگی ها برای نشر گزارش سالانه اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد در مورد کشت کوکنار که قرار است تا چند هفته آینده بدسترس قرار گیرد، این مطالعه به عنوان تحلیل عمیق و جامعی از وضعیت در هلمند مرکزی، سهم به موقع ما در این عرصه محسوب گردد.

داکتر اورحلا نعمت

ریس واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

درباره نویسنده:

دیوید منسفیلد محقق ارشد در پوهنتون علوم اقتصادی لندن است. او درباره معیشت روستایی و کشت کوکنار در افغانستان در بیست و یک فصل متواتر تحقیق کرده است. او در مطالعات انکشافی از پوهنتون مطالعات شرقی و افریقا در لندن دوکتورا دارد و نویسنده «دولتی که بر ریگ بنا شده است: تریاک چگونه افغانستان را خراب کرد» میباشد. دیوید از سال ۲۰۰۵ با واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان کار می کند.

فهرست مطالب

۱. معرفی ۱
۲. روش تحقیق ۳
۳. گزارش های افزایش سطح خشونت ۵
۴. انسان های خوب کجا هستند؟ ۹
۵. بمباران لابراتوار ها یا عملکردی مشابه به بازی مشهور وک آ مول "Whack a Mole" ۱۱
۶. و بدتر ساختن اوضاع ۱۳
۷. نتیجه گیری ۱۶
۸. سفارشات ۱۷

نظریه اساسی و محوری که راهبرد ضد شورش گری ایالات متحده امریکا در اداره بوش و اوباما را شکل میداد "پیروزی بر قلب ها و اذهان" مردم بود. این شعار به عنوان راهبرد "مردم محور" از راهکار "تصفیه، نگهداری و ثبات" استفاده می کرد. بر اساس این راهکار، نیروهای مشترک افغان و بین المللی ساحه ای را از وجود شورشی ها تصفیه می کردند، به منظور کاهش نفوذ شورش گری در ساحه باقی می ماندند، و برای توسعه زیرساختها و حکومت محلی سرمایه گذاری می نمودند. فرض بر این بود که این راهکار بتواند حمایت مردمی را بدست بیاورد.

میان سال های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۱ خورشیدی (۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲)، بر مبنای این راهبرد، ولایت هلمند هسته ی تمرکز چنین مبارزات ضد شورش گری بود. هزینه تطبیق این راهبرد میان سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ (۲۰۰۹ تا ۲۰۱۱)، با وارد شدن بیشتر از ۲۰ هزار نیروی بحری امریکا در کنار نیروهای بریتانیایی، دنمارکی و افغان، بالغ بر ۶۴۸ میلیون دالر^۱ تخمین زده شده است.^۲ نخست، در اواخر سال ۱۳۸۸ خورشیدی (۲۰۰۹)، ولسوالی ناوه بارکزی در جنوب لشکرگاه - پایتخت ولایت هلمند - نمونه ی از تلاش های ضد شورش گری با هدف "مردم محوری" بود.^۳ بعداً، این راهکار با جابجایی بیشتر از ۳ هزار نیروی بحری امریکا، ۱۲۰۰ سرباز بریتانیایی و ۴۴۰۰ نیروی افغان در ماموریتی تحت عنوان "عملیات مشترک" در سال ۱۳۸۹ خورشیدی (۲۰۱۰)^۴؛ و مصرف میلیون ها دالر برای احیای زیربناهای فیزیکی و اجتماعی؛ در ولسوالی های همجوار، ناد علی و مارجه، نیز عملی شد.

سطح خشونت کاهش یافت^۵، اما پس از خروج نیروهای نظامی بین المللی در تابستان ۲۰۱۴ که منتج به کاهش تحرکات نیروهای اردو و امنیت ملی افغان نیز گردید، هر دستاوردی کوتاه مدت بود. سرمایه گذاری های انکشافی در هلمند مرکزی نیز همراه با کمک های مالی تمویل کنندگان آن کاهش یافت. در اواسط ۱۳۹۵ خورشیدی (۲۰۱۶)، شورشیان بار دیگر تحرکات تهاجمی گسترده در منطقه را از سر گرفتند، نیروهای اردو و امنیت ملی افغان ایست های بازرسی امنیتی شان در ولسوالی های نادعلی، مارجه و ناوه بارکزی را ترک کردند، و پروژه های انگشت شمار انکشافی فعال در منطقه باقی ماند.

در پی رایزنی اداره ترامپ در مورد آینده حمایت امریکا از افغانستان، راهبرد جدید ضد شورش گری - یا پالیسی جنوب آسیا - تدوین شد. تغییر در اداره کشور با موقف تهاجمی نظامی بر ضد نیروهای شورشی و حامیان مالی آنان^۶ سبب شد تا نیروهای ایالات متحده در افغانستان (USFOR-A)، به نقل از نیکلسن، فرمانده کل ارتش، راهکار "مبارزه با دشمن در تمام ابعاد آن" را روی دست گیرند.^۷

این پژوهش، چگونگی برداشت و نگرش مردم روستایی هلمند در نواحی کانال آبی مارجه، ناوه بارکزی، نهرسراج، و نادعلی، و ساحات دشت سابق در شمال کانال بغرا را در قبال این راهبرد جدید، مستند میسازد. این پژوهش، نتیجه کار ساحوی در هلمند روستایی در ماه ثور ۱۳۹۷ (مئی ۲۰۱۸)، و تصاویر برداشته شده با کیفیت بالا از ساحات مورد نظر است. نشریه دست داشته روی این تاکید میورزد که هلمند مرکزی چگونه در سال ۱۳۹۷ (۲۰۱۸) یکبار دیگر میدان نبردی بود که قرار گرفته حامیان راهبرد ضد شورش گری "مردم محور"، "مردم افغانستان هدف آن نبودند، بلکه قربانیان کمپاین درازمدت خشونتبار بودند که، به باور بسیاری از دهاقین، به درخواست نیرو های نظامی امریکایی و افغان راه اندازی گردیده بود. بر مبنای این پژوهش، هدف قرار دادن کارخانه ها و محلات پروسس هیرویین با حملات هوایی، کاهش چشمگیر نرخ تریاک و وخامت اوضاع اقتصادی، باعث افزایش جبهه گیری و ایستادگی در مقابل دولت، و بالا رفتن سطح خشونت در منطقه شدند. اتهامات

۱ گزارش نشر نشده از اداره امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع تحت عنوان "Upper Quartile, "Counternarcotics and Alternative Livelihoods Assessment" « سال ۲۰۱۱، صفحه ۱۳

۲ گزارش سیگار، «Stabilization: Lessons from the Afghanistan Experience» [مئی ۲۰۱۸]، ۱۷۷. <https://www.sigar.mil/interactive-reports/stabilization/> .index.html. Accessed September ۱۱ ۲۰۱۸.

۳ گزارش سیگار، «Stabilization: Lessons from the Afghanistan Experience» ۲۰۰۲۹.

۴ "Theo Farrell, Unwinnable: Britain's War in Afghanistan" (London: Penguin Random House) ۲۰۱۴-۲۰۱۱، ۳۱۰.

۵ گزارش سیگار، «Stabilization: Lessons from the Afghanistan Experience» ۱۷۶؛ Farrell, Unwinnable ۳۲۵.

۶ "C. Thomas, 'Afghanistan Background and US Policy in Brief" (گزارش R۴۵۱۲۲ پژوهش کانگرس، جون ۲۰۱۸، خدمات پژوهشی کانگرس) ۱۰.

۷ کنفرانس مطبوعاتی وزارت دفاع توسط جنرال نیکلسن از طریق تیلی کنفرانس در کابل، افغانستان، بخش رسانه بی، جنرال جان و. نیکسنس جتینر، فرمانده نیروهای امریکایی و حمایت قاطع در افغانستان، ۲۰ نوامبر ۲۰۱۷.

department-of-defense-press-briefing-by-general-nicholson-via-۱۸۷۷۷۵۲/https://www.defense.gov/News/Transcripts/Transcript-View/Article/teleconference-fr

فساد اداری بالای مقامات حکومتی و نیروهای امنیتی افغان، و عدم توجه به سرمایه گذاری های قابل دید روی زیرساخت های فیزیکی و اجتماعی، سبب شده اند مردم از حکومتی که تصور می شود "تنها جیب های خود را پُر می کند" فاصله بگیرند. این پژوهش به این نتیجه رسیده است که در چنین وضعیتی، نیروهای امریکایی و افغان ممکن است بتوانند بخش های از هلمند مرکزی را از وجود شورشی ها پاک کنند، و حتی ساحاتی را برای مدت زمانی نگهدارند، اما به نظر نمی رسد این راهبرد بتواند حمایت مردمی را به دست بیاورد. در اخیر، سفارشات در این مورد ارائه می شود.

این پژوهش، نتیجه کار عملی ساحوی و تصاویر برداشته شده ی با کیفیت در ۲۰ ساحه ی تحقیقاتی در هلمند مرکزی است که در ماه حمل و ثور ۱۳۹۷ (اپریل و می ۲۰۱۸) انجام یافته است.

در کل، ۳۶۲ مصاحبه با خانواده های روستایی انجام شده است که از جمله، ۱۸۰ مصاحبه در ۱۲ محل پژوهشی در منطقه کانال آبی هلمند مرکزی، ۱۲۰ مصاحبه در ۷ ساحه پژوهشی در شمال کانال بغرا، و ۵۲ مصاحبه دیگر با زنان ساکن در مناطق دشتی سابق (شکل ۱ را ببینید) انجام شده است. معلومات تکمیلی نیز از آنانی جمع آوری شده که در این مناطق به مردم محصولات و خدمات می فروشند. این فروشندگان شامل تجاران مواد کیمیاوی علف کش ها، تخته های سولر و تیل هستند. این پژوهش، بر مجموعه ی از کارهای عملی ساحوی که در سال ۱۳۸۹ (۲۰۰۸) در عین ساحات پژوهشی انجام یافته بود نیز تمرکز می کند.^۸

اخذ تصاویر با کیفیت بالا به وسیله تصویربرداری از راه دور برای این پژوهش اهمیت به سزای داشت. معلومات در عکس های جغرافیایی برداشته شده از راه دور، ساحات پژوهشی را بر اساس تاریخچه آن ها در زمینه کشت کوکنار، تخریب محصولات، و کمک های انکشافی، از جمله تهیه بذر گندم و کود در چهارچوب برنامه زون غذایی هلمند، به تصویر می کشد. ابتکار "زون غذایی هلمند" از برنامه های مبارزه با مواد مخدر در ساحه کانال آبی هلمند مرکزی و شامل محو کشت کوکنار، آگاهی عامه و تهیه مواد مورد نیاز زراعتی برای کشاورزان بود. برای تثبیت تفاوت پاسخ ها به "زون غذا" بر اساس موقعیت جغرافیایی، گروه اجتماعی-اقتصادی و منابع مالی، معلومات جغرافیایی هوایی در مورد شاخص های رویشی، نزدیکی به بازارها و فصل های کشت نیز در انتخاب ساحات پژوهشی مورد استفاده قرار گرفته اند.

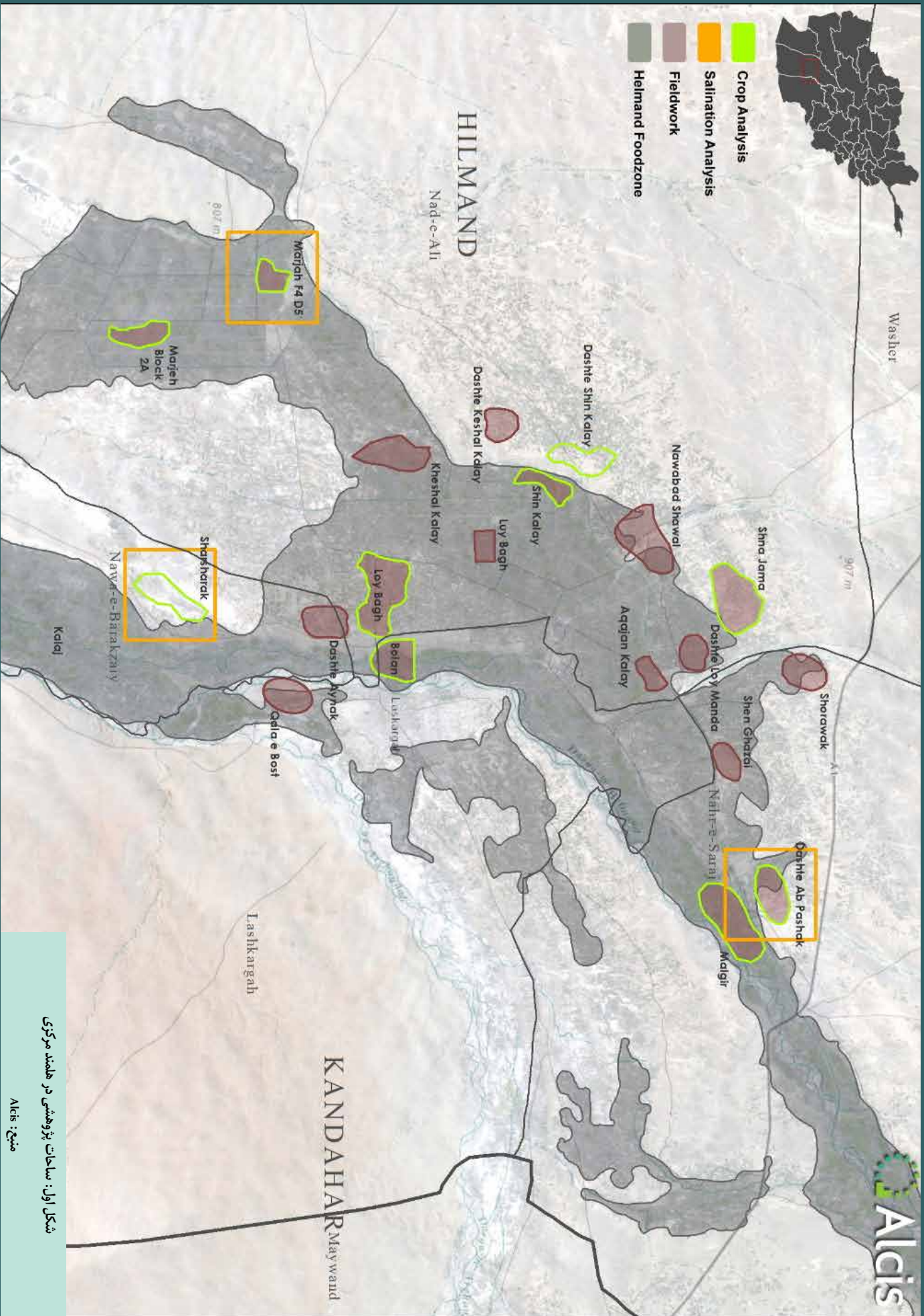
سپس از روش تصویربرداری از راه دور برای تأیید حضور کارکنان ساحوی در ساحات شناسایی شده پژوهشی، و بررسی معلومات ابتدایی استفاده بعمل آمد. تصاویر با کیفیت بالا، امکانات کاوش بیشتر یافته های ابتدایی، مانند شناسایی محصولات تحت کشت و زیرساخت های فیزیکی جدید یا آسیب دیده، و اندازه گیری تغییرات در ساحه را فراهم کردند. در کل، تحلیل جغرافیایی تصاویر گرفته شده از راه دور، قیاس و برآمد یافته های این پژوهش را در ساحه ی وسیعتری نسبت به ساحات اصلی انتخاب شده برای پژوهش، فراهم نمود.

گروهی از افرادی که آگاهی عمیقی از این منطقه دارند و بیش از یک دهه با سرگروه و مولف این اثر در زمینه تحقیق و پژوهش کار کرده اند، کارهای ساحوی این پژوهش را انجام داده اند. این پژوهش، به منظور مواجه نشدن با چالش های وابسته به اخذ معلومات در مورد فعالیت های غیر قانونی و پس پرده، روی راهبرد معیشتی خانواده ها تمرکز و دقت نموده است. فشارهای بی هم بر دولت افغانستان برای مبارزه با کشت و تجارت تریاک، صحبت و گفتگو با کشاورزان و دینفغان در مورد قاچاق مواد مخدر را نسبت به دهه های ۹۰ و ۲۰۰۰، به موضوع حساسیت برانگیزتری مبدل ساخته است. با این حال، زمانی که به اقصاء تریاک در سطح کشور دیده شود، خانواده های روستایی از قابل دسترس ترین واحد ها برای تحلیل و ارزیابی معلومات باقی مانده اند؛ چون دسترسی به این واحد ها زمینه را برای تثبیت صحت یافته های مراجع دیگر هم در موضوع معیشت خانواده های روستایی و هم در پژوهش ها روی نقش تولید تریاک در افغانستان و دیگر جاها فراهم می سازد.

بحث ها در ساحه پژوهش، به جای اینکه روی وقایع و اتفاقات فراتر از محل زیست پاسخ دهندگان باشد - که می توانست پاسخ ها را اغراق آمیز بسازد - متمرکز بر تجربه مستقیم پاسخ دهندگان و خانواده های آنان بود. به دلیل اینکه مصاحبه در داخل خانه های آنان می توانست سبب مزاحمت در جریان مصاحبه و یا دامن زدن به تعصبات خانوادگی گردد، مصاحبه های فردی در ساحه، در حالی با کشاورزان انجام شدند که آنان مشغول مواظبت از کشت زار های خود بودند. در این پژوهش، از گفتگو و بحث های گروهی با کشاورزان اجتناب بعمل آمد زیرا کشاورزان در جمع، زیر بار تفوق جویی های بزرگان محلی می روند و این وضعیت برای بحث های حساسیت برانگیز مساعد نبوده در مناطق روستایی - مخصوصاً در جنوب افغانستان - سبب بروز و افزایش تهدیدات امنیتی میگردد.

۸ این دسته از اطلاعات تاریخی شامل مجموعه ی از ۳۷۶۰ مصاحبه فردی است که هر ۶ ماه در طول ۷ سال متوالی انجام شده است و تا ماه می سال ۲۰۱۱، به شمول ۸ ساحه پژوهشی در مناطق دشتی - در شمال کانال بغرا، ۲۸ سایت تحقیقاتی را تحت پوشش قرار داد. اولین دور کارهای ساحوی در نوامبر/دسامبر ۲۰۰۷ (۱۳۸۶) انجام شد، اما تنها هفت سایت را پوشش داد. دور دوم در نوامبر/دسامبر ۲۰۰۸ (۱۳۸۷) ۱۰ ساحه را پوشش داد. دور سوم در نوامبر/دسامبر ۲۰۰۹ (۱۳۸۸) ۱۱ سایت را تحت پوشش قرار داد؛ دور چهارم در اپریل/می ۲۰۱۰ (۱۳۸۹) ۱۱ سایت را تحت پوشش قرار داد؛ و دور پنجم در نوامبر/دسامبر ۲۰۱۰ (۱۳۹۰) ۲۳ سایت را تحت پوشش قرار داد. از دوره ششم - اپریل/می ۲۰۱۱ (۱۳۹۰) تا نوامبر ۲۰۱۳، ۲۸ سایت تحت پوشش قرار گرفتند. دوره هفتم در نوامبر/دسامبر ۲۰۱۱ (۱۳۹۰) بود؛ دوره هشتم در اپریل/می ۲۰۱۲ (۱۳۹۱)؛ دوره نهم در نوامبر/دسامبر ۲۰۱۲ (۱۳۹۱)؛ دور دهم در اپریل/می ۲۰۱۳ (۱۳۹۲)؛ دوره یازدهم در نوامبر ۲۰۱۳ (۱۳۹۲)؛ در دور دوازدهم کارهای ساحوی شامل ۱۴۰ مصاحبه مفصل در ۱۰ سایت در ماه می ۲۰۱۵ بود. دور نهمی کار ساحوی در ماه اپریل/می ۲۰۱۷ انجام شد و شامل ۳۰۰ مصاحبه بود که ۱۸۰ مورد آن در ۱۲ محل پژوهشی در داخل زون غذایی هلمند انجام شدند، و ۱۲۰ مورد آن در ۸ سایت پژوهشی در شمال کانال بغرا انجام شده است.

۹ «سیستم کشاورزی ولسوالی نادلی، ولایت هلمند» در سروی زراعتی افغانستان، گزارش ۱۵ (پشاور: کمیته سویدن برای افغانستان، ۱۹۹۲)، ۱.

شکل اول: ساحات پژوهشی در هلند مرکزی

منبع: Aldis

مساحت زمین های زراعتی دست نخورده در ولایت هلمند گویاترین شاهد میدان نبرد در هلمند و پیامد های جنگ روی زندگی غیر نظامیان است. شواهد نشاندهنده این است که به دلیل جنگ در حوالی مرکز ولسوالی مارجه در سال ۱۳۹۵ (۲۰۱۶) و ۱۳۹۶ (۲۰۱۷) زمین های زراعتی، کشت نشده باقی مانده بود. در آن فصل کشت زمستانی، در پی حمله تهاجمی حکومت در ولسوالی نادعلی در ماه حمل ۱۳۹۶ (اپریل ۲۰۱۷)، و قصد تصرف دوباره ساحه اطراف مرکز ولسوالی، زمین های بیشتری متروک باقی ماند. شدت جنگ چنان بود که کشاورزان در اطراف پایگاه نظامی در شوکت - نزدیک لوی باغ - بیش از ۴۰۰ هکتار زمین کشتی کوکنار را دست نخورده باقی گذاشتند اما حاضر نشدند با رفتن به آن منطقه جان شان را به خطر مواجه سازند (شکل ۲ را ببینید). تعدادی از کشاورزان گفتند که اعضای خانواده های آنان حین مواظبت از کشت زار های شان هدف گلوله قرار گرفته و زخم برداشته اند.

اما این تنها یک مقدمه بود. در خزان ۱۳۹۶ (۲۰۱۷)، نیروهای افغان که جاده ها و مرکز ولسوالی نادعلی را در اختیار داشتند و طالبان در حومه شهر مستقر شده بودند، زمین های اطراف زیرساخت های کلیدی در منطقه به میدان جنگ تبدیل شده بود. کشاورزان که میان دو خط جنگ قرار گرفته بودند، انتخاب دیگری به جز ترک زمین های شان در فصل زمستان و پناه بردن به مناطق دیگر نداشتند. این روند به ویژه در اطراف لوی باغ، که در آن بیش از ۱۰۰۰ هکتار زمین در فصل زمستان کشت نشده باقی ماند، قابل دید بود (شکل ۲ را ببینید). آنانی که منابع مورد نیاز در اختیار داشتند به لشکرگاه - مرکز ولایت - فرار کردند؛ و دیگران به خانه های بستگان شان در منطقه و روستا های همجوار پناه برده و امیدوار بودند که دامن جنگ و وایرانگری تا آنجا گسترش نیابد. تعدادی هم، هرچند از سلطه طالبان در منطقه آگاهی داشتند، به زمین های دشتی در شمال بغرا رفتند. به باور این کشاورزان، "حکومت طالبان" از هردو - جان و کشت زار های تریاک آنان - محافظت نمودند.

هرچند ساحات دشت سابق، پناهگاه امنی که کشاورزان انتظار داشتند ثابت نشد، اما نسبت به مناطق متضرر شده امن تر باقی مانده بود. در بخش های از مناطق کانال آبی - مانند لوی باغ، شین کلی و کوشال کلی، جایی که دولت در اواخر سال ۱۳۹۶ (اواایل سال ۲۰۱۸) عملیات خود را آغاز کرده بود، تعداد زخمی ها و کشته شده ها بسیار زیاد گزارش شده بود. به طور نمونه، یکی از کشاورزان در نادعلی گفت حین سفر میان لوی باغ و پنجیر، زمانی که از ایست بازرسی پولیس عبور کرد، دخترش بر اثر شلیک گلوله های پولیس به سوی آنها، کشته شد. پولیس با اصرار بر اینکه دختر زنده است، مرد را مجبور ساخت به طرف لشکرگاه حرکت کرده و دختر را به شفاخانه برساند. پولیس به هیچ وجه به مرد اجازه برگشت به قریه را نداد. مرد که میدانست دخترش از بین رفته بود، به لشکرگاه رفت، شب را در داخل موتر کنار جسد دخترش خوابید، و روز بعد برای دفن دخترش به قریه بازگشت.

دیگران نیز، به دلیل جنگ و دشواری های که به دنبال آن متحمل شده بودند، از کشته شدن اعضای خانواده های شان حکایت کردند.^{۱۰} از کسی، برادر؛ از کسی، پسر؛ و از دیگری، همسر؛ همه ی اینها حین گلوله باری جوانب درگیر در میدان نبرد که به علت اوج خشونت ها در هلمند مرکزی شدت گرفته بود، از بین رفته اند. پیامد های اقتصادی جنگ روی خانواده ها به طور فوری قابل دید بود. هزینه مراسم تدفین، از دست دادن عضو با درآمد خانواده و پولی که از مزد کار او به خانه می آمد - و در صورتی که برادری کشته میشد و از بین میرفت - پیوستن تعداد قابل ملاحظه ی از زنان و کودکان وابسته به او به خانواده از پیامد های فوری قابل دید جنگ محسوب می شدند. پیامد های روحی را که این حوادث و وقایع به دنبال می آوردند، درازمدت هستند و نمی شود اندازه گیری کرد. بیشترین واکنش پاسخ دهندگان، اظهار نا امیدی و خشمی بود که هردو جانب درگیر را مقصر میدانست، اما بیشترین خشم در چهره های آنان در مورد نیروهای دولتی به وضاحت دیده می شد.

در چنین وضعیتی، نگرش ها صریح و واقعگرایانه بودند: "برای من حکومت و طالبان هیچ فرقی ندارند. اما اگر یکی از اینها را در منطقه ی خود داشته باشیم بهتر است. اگر هردو را داشته باشیم، جنگ ادامه می یابد."^{۱۱} اکثر مردم صلح می خواستند و برای شان مهم نبود صلح توسط چه کسی و کدام رژیم می گردد. چنانچه یکی از کشاورزان در کوشال کلی گفت: "اگر دولت قادر به تامین امنیت در منطقه نباشد، باید حکومت را به طالبان واگذار کند؛ پس از آن جنگ و فساد پایان می یابد."^{۱۲} ظاهراً، روحیه حمایت از دولت میان مردم قطعاً ضعیف به نظر میرسید زیرا ارائه خدمات عامه محدود بود،

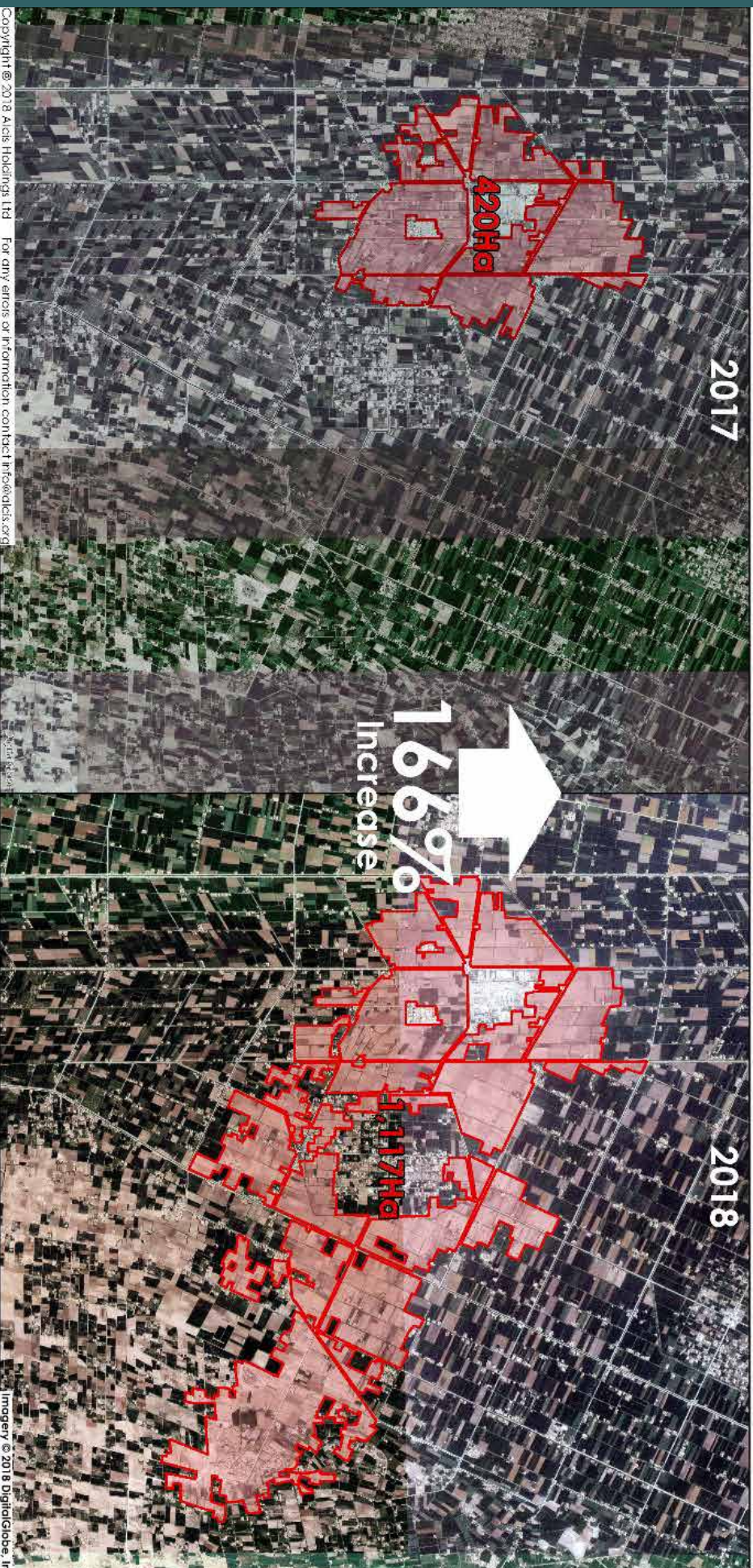
۱۰ در مجموع ۱۲ نفر از پاسخ دهندگان، کشته شدن اعضای خانواده های شان به دلیل جنگ و درگیری در ۱۲ ماه اخیر را گزارش داده اند. اکثر آنها در ساحه دشت سابق زندگی می کردند - یا در شمال کانال بغرا، یا در دشت عینک و یا در ساحه دشت شیرشیرک.

۱۱ مصاحبه، خوشحال کلی ۶#

۱۲ مصاحبه، لوی باغ ۵#

Abandoned Agriculture

Luy Bagh, Nad-e Ali

شکل ۲: مساحت زمین های متروک در لوی باغ، ناد علی، ۱۳۹۱ و ۱۳۹۷ (۲۰۱۷ و ۲۰۱۸)

منبع: Alcis

اتهامات فساد زیاد، و امنیت در وضعیتی بود که حتی در مناطقی مانند مارجه ۲۸ که در اطراف مرکز ولسوالی واقع گردیده است، والدین میترسیدند اطفال شان را به مکتب بفرستند، و یا به کلینیک محل بروند. در نواحی ساحه فرماندهی کانال در ولسوالی نادعلی، گزارش شده است که تلاش های نیروهای اردو و امنیت ملی برای باز پس گیری بازار نوآباد شوال از تسلط طالبان در حوت ۱۳۹۶ (مارچ ۲۰۱۸)، منجر به کشته شدن ۲۷ سرباز و بسته شدن آنچه مرکز عمده اقتصادی در منطقه محسوب می گردید، شد (شکل ۳ را ببینید).

بیشتر خشم مردم نسبت به دولت در مورد آنچه ناتوانی دولت در نگهداری یک منطقه و حفظ امنیت آن عنوان می شود، مطرح می گردد. مخصوصا بسیاری از کسانی که در مرز بغرا در غرب نادعلی - در مناطقی مانند کوشال کلی و شین کلی - میزیستند، خشمگین و ناراضی بودند و نیروهای دولت را به این متهم میکردند که در اواسط سال ۱۳۹۵ (اواخر سال ۲۰۱۶) آنها را تنها گذاشتند. حتی اتهاماتی وجود داشت که می گفتند پولیس برای ترک منطقه و همکاری با طالبان، از طالبان پول گرفته بودند. چنانچه یکی از پاسخ دهندگان در شین کلی ادعا می کرد که: "حکومت و طالبان هردو یکی اند و با همدیگر همکاری دارند. گاهی دولت ایست های بازرسی خود را به طالبان واگذار می کند، گاهی طالبان به دولت. هردو مردم محل را می کشند." ۱۳ به استثنای قلعه بُست و بولان - هردو منطقه ی که در نزدیکی لشکرگاه واقع شده اند؛ باور اغلب در اکثر ساحات در منطقه کانال آبی بر این است که ارتکاب خیانت به دست نیروهای دولتی و امکان تکرار آن به دلیل ضعف و رفتار پولیس محلی مقدور و بعید نیست. ۱۴

در ولسوالی مارجه، در ساحات (D5-and F4 A2)، حتی برای اینکه نیرو های دولتی توسط طالبان محار شده و حضور آنان در جریان زمستان ۱۳۹۷ (۲۰۱۸) در مرکز ولسوالی محدود گردیده بود حس آرامشی حکمفرما بود. با کاهش چشمگیر مساحت زمین های متروکه از ۱۳۸۵ هکتار زمین در زمستان ۱۳۹۶ (۲۰۱۷) به ۷۷۱ هکتار زمین در زمستان ۱۳۹۷ (۲۰۱۸) - شواهد واضحی از پیامد های آن بر زندگی و معیشت خانواده ها نیز وجود داشت (شکل ۴ را ببینید). چنانچه یکی از کشاورزان در مارجه (۲۸) ادعا کرد "زمانی که دولت اینجا نبود، جنگ نبود؛ وقتی دولت اینجا آمد، جنگ شروع شد." ۱۵ به دنبال اعلام آمار کشته شدگان ناشی از جنگ، به شمول فردی که یکی از کشاورزان مصاحبه شونده ادعا کرده بود در نتیجه "بمباران هوایی ایالات متحده امریکا" ۱۶ از بین رفته است، احتمالا متعجب کننده نیست که باور اغلب مصاحبه شوندگان در مارجه حاکی از این است که: "آنها [طالبان] ۱۷ اینجا قدرت دارند و وضعیت امنیتی را بهبود بخشیده اند." ۱۸

۱۳ مصاحبه، شین کلی #۹

۱۴ «حکومت مُرده گاو برای مردم کار نمی کند. به لشکرگاه فرار می کنند و مردم را تنها می گذارند. سپس طالبان می آیند و مردم را می کُشد. حالا اربکی ها اینجا هستند. آنها بدتر از طالبان هستند.» مصاحبه، کوشال کلی #۳

۱۵ مصاحبه، مارجه (۲۸) #۵

۱۶ مصاحبه، مارجه اف ۴ دی ۵ (F4D5) #۴

۱۷ در آن زمان مصاحبه شونده با کلمه «مجاهدین» به طالبان اشاره کرد، یک اصطلاح رایج برای طالبان در جنوب غرب.

۱۸ مصاحبه، مارجه اف ۴ دی ۵ (F4D5) #۱۵

NAWABAD SHAWAL BAZAAR

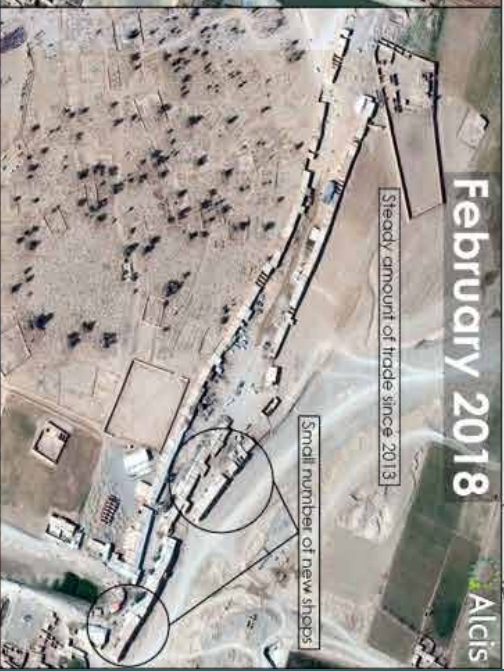
Nad-e-Ali
Helmand

April 2008

May 2013

February 2018

March 2018

April 2018

July 2018

Copyright © Alcis 2018. For more information please contact us at: info@alcis.com. Imagery copyright © 2018 Digipix.com Inc.

شکل ۳: توسعه و بسته شدن بازار نواباد شمال،
داخلی، ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ (۲۰۰۸ تا ۲۰۱۸)

منبع: Alcis

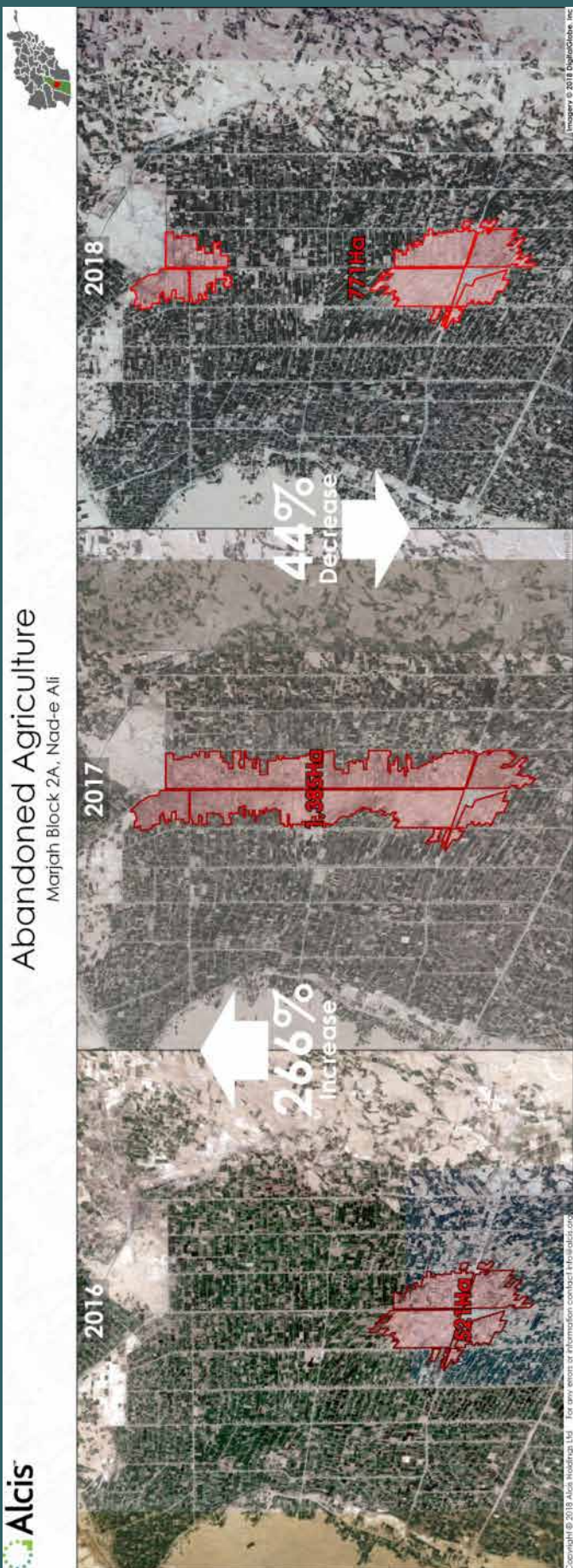
۴. انسان‌های خوب کجا هستند؟

آغاز حملات هوایی بالای کارخانه‌ها و محلات پروسس تریاک، اوضاع هلمند را دگرگون ساخت. این کارزار که توسط جنرال نیکلسن فرمانده نیروهای امریکایی و ماموریت حمایت قاطع ناتو در مراسم ویژه‌ی به تاریخ ۱۹ عقرب آغاز شد، تا تاریخ ۲۷ اسد ۱۳۹۷ (۱۸ اگست ۲۰۱۸) تعداد ۲۰۰ کارخانه و محل پروسس تریاک را از بین برد. ۱۹ مقامات نظامیان امریکایی مدعی شدند که تا ماه حمل ۱۳۹۷ (اپریل ۲۰۱۸)، حملات هوایی متذکره ده‌ها میلیون دالر خسارت به طالبان وارد کرده است. ۲۰ در اسد ۱۳۹۷ (اگست ۲۰۱۸)، برآورد دقیق‌تری در این زمینه، خسارات وارده بر منابع عایداتی طالبان بر اثر این حملات هوایی را حدود ۴۶ میلیون دالر گزارش داد.^{۱۹}

هرچند، کشاورزان در هلمند در مورد این حملات نظر متفاوتی دارند و آن را عملیات خشونت‌باری بر ضد خود تلقی می‌کنند؛ اما قرار گرفته‌های فرماندهان عملیات خاص امریکا در افغانستان: «این کشاورزان رابطه میان کشت تریاک و شورش‌گری را درک نمی‌کنند» و نمیدانند که تجارت مواد مخدر به نحوی، هدف اصلی شورشیان است.^{۲۲}

کشاورزان پیوند شورش‌گری و مواد مخدر را مشابه با رابطه دولت با تجارت مواد مخدر می‌دانند. مردم روستایی هلمند تجربه مستقیم پرداخت مالیه‌ی را که باید از محصولات کشت کوکنار به فرماندهان طالبان بپردازند دارند، اما این ارقام هیچ شباهتی با ارقامی که در این مورد توسط مقامات دولتی و رسانه‌ها اعلام می‌شود ندارد. آنها از مالیاتی که برای انتقال تریاک و هیرویین از منطقه بالای آنان وضع می‌گردد نیز آگاهی دارند، اما این مالیات - با وضع ۱ فیصدی تمام ارزش امتعه - برابر با مبلغ مالیاتی است که بر تولید گندم و تیل وضع می‌گردد. کشاورزان از مالیاتی که بعد از تسلط دوباره‌ی آنان در منطقه، از سوی پولیس محلی روی تریاک وضع و اخذ می‌شود نیز واقف اند. بطور مثال، بعد از اینکه مناطق خوشحال کلی و سپین کلی بعد از عملیات نظامی دولت در اواخر سال ۱۳۹۶ (اوایل ۲۰۱۸) به تصرف دولت درآمد، کشاورزان در حدود ۲۰۰۰ روپیه پاکستانی در هر جریب زمین کشت شده تریاک (معادل ۱۶ دالر امریکایی) به پولیس مالیه پرداختن د. این مبلغ معادل به مبلغ مالیاتی است که طالبان از کشاورزان اخذ مینمودند.

- ۱۹ «دان نیسینام، Months of US strikes have failed to curtail Taliban opium trade: The effort to put pressure on the insurgency in Afghanistan has not crippled a major source of the groups revenue» وال استریت جورنال، ۸ اگست ۲۰۱۸.
- ۲۰ «حمایت قاطع، ۳۷۹ air expeditionary force wing bombers strike Taliban drug facilities» ۲۸ می ۲۰۱۸.
- ۲۱ نیسینام، «Months of US strikes»
- ۲۲ مایکل فیلیبس، «US attacks Taliban's source of funds in Afghanistan» وال استریت جورنال، ۳۰ می ۲۰۱۸.

شکل ۴: مساحت زمین‌های متروکه در مارجه، ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ تا ۲۰۱۶ (تا ۲۰۱۸)

منبع: Alcis

مردم روستایی با شیوه های اخاذی ماهرانه و (تنبیهی گویای) نیروهای دولتی آشنایی کامل دارند. بطور نمونه، در حمل ۱۳۹۷ (اپریل ۲۰۱۸) کشاورزان شمال بغرا که از ۲۲ کیلومتری دشت آب پاشک تا دشت لوی مانده امتداد می یابد گفتند که آنها قربانی چور و چپاول پولیس گرشک شدند. (موقعیت ها را در شکل ۱ ببینید). گفته می شود در نیمه های برداشت حاصلات کوکنار، زمانیکه اندوخته های کشاورزان از حاصلات تریاک چشمگیر می شدند، نیروهای پولیس دروازه به دروازه رفته حاصلات بدست آمده کشاورزان از کوکنار را ضبط می کردند. یکی از کشاورزان مدعی شد که در جریان عملیات ضبط توسط پولیس، حدود ۵۰ کیلوگرام کوکنار خویش را از دست داده است. وی نمی توانست انزجار خودش از نیروهای امنیتی و زورمند محلی - عضو شورای ملی بنام معلم میر ولی، کسی که اغلب فکر میشد در قبال عملیات ضبط حاصلات کوکنار باشد، را پنهان کند. چنانچه یکی از پاسخدهندگان گفت: «چاوراکی (مسولین) آمدند و ۱۱ مَن کوکنار را از خانه من بردند؛ بچه کافر اینجا برای چور آمده بود. اینها دولت نیستند، اینها دزد ها هستند؛ اینها فقط برای دزدی اینجا می آیند. کشاورز دیگری از همین قریه شکایت کرد که «این عملیات راه اندازی شد و تریاک مردم را از نزد شان برد. مردم می گویند معلم میر ولی [به پولیس] گفت 'الطفن به دشت بروید و مردم را غارت کنید.'»^{۲۵}

برخی از کشاورزان ادعا نمودند که اگر حضور اردوی ملی در منطقه نمی بود آنها نیز غارت میشدند. درحالیکه طالبان بعد از چند روز، عملیات ضبط حاصلات کوکنار را به اختلال مواجه ساختند، اما این عملیات تنها بعد از اینکه بزرگان دشت آب پاشک آمادگی پرداخت ۴۰۰۰ روپیه (معادل ۳۲ دالر امریکایی) برای چاه های عمیق را ابراز کردند، بالاخره به نقطه پایان رسید.

۲۲ مَن، واحد اندازه گیری وزن در افغانستان است. در هلمند، یک مَن معادل ۴,۵ کیلوگرام است.

۲۴ مصاحبه، دشت لوی مانده ۹#

۲۵ مصاحبه، دشت لوی مانده ۸#

۵. بمباران لابراتوار ها یا عملکردی مشابه به بازی مشهور وک ا مول "Whack a Mole"

در حالیکه کلمه لابراتوار در اذهان مشاهده کنندگان غربی تصویری از محیط کلینیکی را مجسم میسازد، در هلمند لابراتوار ها یا «کارخانه ها» شامل یک چهار دیواری، یک اتاق رهائشی و یک تکیه یا «بندره» میباشد. حتی وسایل آن بسیار ابتدایی اند: بیبرل های کهنه ۲۰۰ لیتری که قبلاً در آن تیل ذخیره میشد، مجموعه ی از کاسه های آهنین و پلاستیکی، یک ماشین پرس و در برخی از کارخانه های پیشرفته تر، اجاق های متعدد گازی برای گرم نمودن بیبرل ها.

کارخانه های متعدد این چینی وجود دارند؛ برخی از آنها ممکن مکانی بوده اند که قبلاً دهقانان سهامدار یا کرایه نشین در آن زندگی می کردند؛ یا مکانی بوده اند که مالک آن با ساختن خانه ی بهتری در همسایگی آن، آنرا ترک نموده؛ و گاهی هم مکان های اند که مشخصاً به هدف تولید تریاک ساخته شده اند. هرچند مردم محل از ساخت کارخانه های تولید تریاک در مناطق شهری - موضوعی که طالبان بر خلاف آن عمل می نمودند^{۲۶} - ناراضی بودند، کشاورزان گزارش داده اند که مناطق روستایی هلمند را به حدی اشغال نموده اند که حملات هوایی تاثیر اندکی بر میزان تولید هیرویین دارد. چنانچه یکی از کشاورزان در دشت لوی مانده - در شمال بغرا - گفت: «کارخانه های زیادی هرطرف وجود دارند. زمانیکه یک کارخانه بمباردمان می شود هزار کارخانه دیگر فعال می مانند. کمپاین حملات هوایی هیچ فایده ی برای دولت ندارد.»^{۲۷} بادر نظر داشت کمترین ضرری که مالکان کارخانه ها بر اثر بمباران حملات هوایی متحمل می شوند، موثریت این حملات پیوسته مورد پرسش قرار می گیرد.

این کارخانه ها عمدتاً به عنوان نهاد های مستقل "تجارت خانوادگی" با کمترین تجهیزات در خانه خویشاوندان یا در داخل چهاردیواری خانه همسایه یافت می شوند. تقریباً تمام مردم محل می دانند که هیرویین در کدام خانه تولید می شود، اما شک و تردید جدی در مورد هدف اصلی حملات هوایی وجود دارد - مخصوصاً شک و تردیدی که کشاورزان در مورد ادعاهای دولت افغانستان و نیروهای بین المللی روی موضوع مواد مخدر و شورش گری دارند. برای بسیاری از مصاحبه شوندگان، حملات هوایی، بیشتر بیانگر آن بود که اولویت های دولت افغانستان با خود آنها همسان نبوده و متاثر از منافع جامعه بین المللی - که بیشتر نگران استفاده مواد مخدر در کشورهای خودشان هستند - گردیده است.

کشاورزان در شمال بغرا با ابراز نفرت و انزجار^{۲۸} ادعا میکنند که قربانی حملات متعدد نیروهای امریکایی بوده اند. به نظر مردم، این حملات هوایی به معنای تضعیف وجوه مالی طالبان نه بلکه منجر به وخامت وضعیت امنیتی و ایجاد تهدید مستقیم برای مردم محلی است. گزارش های مربوط به تلفات غیرنظامیان در اثر حملات هوایی، بویژه در مرکز ولسوالی موسی قلعه در روزهای اول مبارزات انتخاباتی (تصویر ۵ را ببینید)^{۲۹} وجود دارند. در شرایطی که به دلیل افزایش جنگ، شمار تلفات و زخمی شدگان غیر نظامیان رو به افزایش است؛ و جایی که تولید تریاک برای اقتصاد محلی مهم تلقی می شود، حملات هوایی کمپاین خشونت باری محسوب می گردد که بر ضد مردم روستایی راه اندازی گردیده است.

۲۶. ام. بارکر، و اس. یوسفزی، «Taliban commander orders closure of opium labs in towns and cities» گاردین، ۲۸ می ۲۰۱۸.

۲۷. مصاحبه، دشت لوی مانده #۴

۲۸. «این دولت کافر است. به نام کارخانه، آنها خانه های مردم را نابود می کنند» (مصاحبه، دشت شوراوک #۲)؛ «من زن کارخانه ره *** هر روز بسیاری از مردم در هلمند کشته می شوند و دولت هرگز نمی پرسد آنان کی ها هستند، دولت فقط به کارخانه می بیند.» (مصاحبه، دشت شین کلی #۸)؛ «خارجی ها کارخانه ها در موسی قلعه و نوزاد را بمباران می کنند. هیچ اثری بر من ندارد. من مادر شان ره ***! اگر قوی باشم، ولسوالی را می گیرند و برای مردم امنیت می آورند؛ اما تمام ولسوالی تحت تسلط طالبان است.» (مصاحبه، دشت شین کلی #۳)؛ مادر دولت ره بگ *ی! آنها (کارخانه ها) را بی فایده بمباران می کنند. خداوند خارجیان را از این کشور بیرون خواهد کرد. تمام این مشکلات بخاطر آنان بوجود آمده.» (مصاحبه، شنه جامه، #۷)؛ «امریکا تنها دو کارخانه را در موسی قلعه نابود کرد؛ این کار بر خشکاش تاثیر ندارد. امسال تریاک نسبت به سال گذشته بیشتر است، و در سال آیند بازم کشت می کنم. با این عملیات، ما با دولت مخالفیم، چون خانه های مردم را نابود می کند.» (مصاحبه، شنه جامه #۱)

۲۹. مصاحبه، دشت شین کلی #۱، «خارجی ها به نام کارخانه، خانه های مردم محل را نابود می کنند. آنها یکبار تمام اعضای خانواده را کشتند. ما از این حملات بسیار ناراحت هستیم.

52_Strike_2

شکل ۵: عکسی از ویدیوی نیروهای امریکایی - جریان حمله بر مکانی را نشان میدهد که ادعا می شود کارخانه تولید هیرویین در موسی قلعه باشد

منبع: اخبار وزارت دفاع ۱

۱. تصویری از اخبار وزارت دفاع، «فرمانده نیروهای حمایت قاطع گزارش های عملیات های افغانستان را با گزارشگران شریک می سازد.»، ۲۰ نوامبر ۲۰۱۷. لینک قابل دسترس بتاريخ ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۸: <https://dod.defense.gov/Videos/videoId/۱۱۳۳#۵۶۷۰۳۵>
DVIDSVideoPlayer

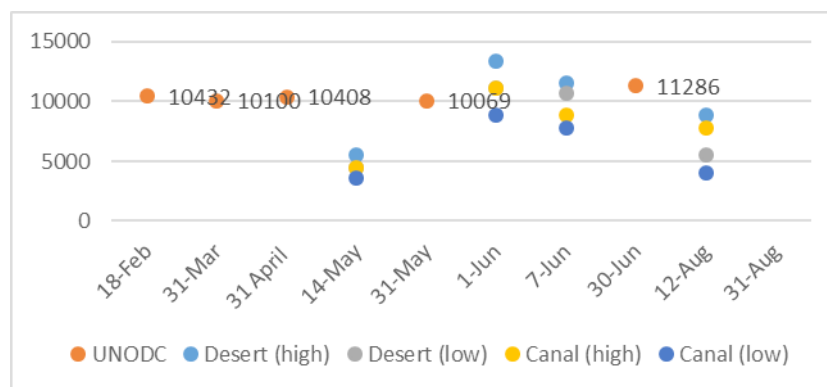
۶. و بدتر ساختن اوضاع

در حالی که کشاورزان نظریه تاثیرگذاری حملات هوایی بر تولید هیرویین و وجوه مالی شورش گری را رد کردند، از پیامد این حملات روی اقتصاد بزرگتر در منطقه صحبت نمودند. یک مشکل این بود که این کارخانه ها سبب ایجاد بازار کار در محل می شدند، اما اینکه - به گفته مردم محل - این "کارخانه ها" خریدار اولیه تریاکی بوده اند که بسیاری از کشاورزان در هلمند مرکزی برای امرام معیشت به آن متکی اند، از بیشترین اهمیت برای کشاورزان برخوردار بوده است.

از اوایل تا اواسط ماه می ۲۰۱۸، قیمت تریاک افت چشمگیری داشت. چنانچه، کشاورزان هر من حاصلات تریاک خود در جریان ۱۲ ماه گذشته را به مبلغ ۴۵۰۰۰ تا ۷۲۰۰۰ روپیه فروختند (که معادل ۸۴ تا ۱۳۵ دالر در هر کیلوگرام می شود)؛ اما قیمت ها در منطقه کانال آبی، بعد از برداشت محصولات سال ۱۳۹۷ (۲۰۱۸)، به کمترین ارزش یعنی ۱۶۰۰۰ روپیه هر من کاهش یافت (که معادل ۳۰ دالر در هر کیلوگرام می شود). حتی در مناطق دشتی سابق هلمند که به سبب رطوبت کم در ترکیب تریاک، قیمت های فروش آن بهتر است؛ در ماه ثور ۱۳۹۷ (می ۲۰۱۸) هر من آن به ۲۵۰۰۰ روپیه (که معادل ۴۷ دالر در هر کیلوگرام می شود) به فروش رسید. این قیمت، با در نظر داشت اینکه قبلا هر من تریاک به ۹۰۰۰۰ روپیه (که معادل ۱۶۹ دالر در هر کیلوگرام می شود) فروخته می شد، قیمت فعلی - نسبت به ۱۳۹۶ (۲۰۱۷) - بطور چشمگیری پایین بود.

سقوط نرخ تریاک بعد از برداشت فوری حاصلات، یک امر معمول است و عمدتا با در نظر داشت مساحت زمین کشت شده و کیفیت محصولات بدست آمده، رویکرد بازار برای دریافت تعادل زمانی و میزان تولید تریاک محسوب می شود که همه ی این ها ممکن است در مساحت کوچکی از زمین و تفاوت زمان مربوط به آب و هوای فصل کشت، بطور چشمگیری متغیر باشند. معلومات نرخ تریاک که تنها بصورت ماهانه جمع آوری می شوند، مخصوصا وقتی میان کیفیت تریاک و منبع تولید آن تفاوتی قابل نمی شوند، این نوسان را به ندرت منعکس می کنند (شکل ۶ را ببینید). محصول برداران سیار به سردرگمی در این مورد می افزایند. کشاورزان در مناطق جنوب غربی، که به دلیل نرخ پایین تریاک در سال ۱۳۹۷ (۲۰۱۸) سهم یک پنجم و یا یک ششم بدست آورده بودند، سهم خود از محصولات را به نرخ پایین تر می فروشند. آنها هراس دارند که اگر سهم خود از محصولات را با خود انتقال بدهند ممکن است این تریاک از نزد شان دزدی شود، ممکن است بازداشت شوند و شاید هم مجبور به پرداخت رشوه گردند. بنابر این، این عوامل روند اصلی و طبیعی نرخ تریاک را تا ختم فصل حاصلات، به طور مصنوعی، دچار اختلال می نماید.

تصویر ۶: مقایسه معلومات ماهانه اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد از ساحه در مورد نرخ تریاک با تفکیک تاریخ، کیفیت و منبع

یوان او دی سی (UNODC) مخفف اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد است.

منبع: قیمت های ماهانه از گزارش اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد در افغانستان در مورد نظارت بر نرخ مواد مخدر، جون ۲۰۱۸، صفحه ۸؛ نرخ ساحات دشت و کانال از گزارش ساحوی.

باوجود فهم مسائل و رابطه آنها با همدیگر، مخصوصاً کاهش ارزش ریال ایران، کشاورزان عمدتاً حملات هوایی بالای کارخانه های تولید تریاک را علت افت چشمگیر قیمت تریاک میدانستند. اینجا هم، دولت افغانستان و ارتش آمریکا به ملامتی گرفته می شدند. یکی از کشاورزان در لوی باغ به عنوان نمونه ی از این اتهامات متعدد، با اشاره به حملات هوایی بالای کارخانه های تولید تریاک، گفت این حملات "عملیات" خوب نیستند. امریکایی ها می خواهند اقتصاد کشاورزان را نابود کنند. ۳۰ تعدادی از کشاورزان، کاهش ارزش ریال ایران را که مردم محل آن را تومان می نامند، مقصر میدانند و می گویند تجاران می ترسیدند بعد از فروش تریاک، ریال ایرانی نزد شان باقی بماند و با خطر افت بیشتر ارزش ریال در مقابل دالر و افغانی مواجه گردند. تعدادی از مصاحبه شوندگان حتی خواستار دخالت دولت افغانستان در حمایت از ارزش ریال شدند.

باوجود نشانه های افزایش سطح کشت تریاک در هلمند، مخصوصاً در نواحی دشت سابق - در شمال بغرا، کشاورزان علت کاهش قیمت های تریاک و اقتصاد رو به زوال خود را به ندرت نتیجه تولید بیش از حد تریاک می دانستند. شواهد اندکی از تلاش های دولت برای محار کردن کشت تریاک در خارج از محدوده های قلعه بست و بولان وجود داشت؛ حتی در بست، کشت خشخاش ادامه داشت. در بولان، تصمیم کشت نکردن زمین ها بر مبنای توافق با حفیظ الله خان، زورمند محلی بارکزی اتخاذ شده بود نه به فرمان دولت. در مناطق دیگر، مصروفیت های دولت به اندازه کافی است؛ چنانچه یکی از کشاورزان در لوی باغ گفت: "دولت بیش از حد مشغول جنگ است، آنان برای صدور اعلامیه ها بر ضد تریاک وقت ندارند." ۳۱

بازبایی کامل محصولات با کیفیت کشت تریاک در سراسر هلمند همزمان با افزایش کشت تریاک در این ولایت بود که بعد از برداشت حاصلات بی کیفیت از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴ (۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵) منطقه را متضرر ساخته بود (شکل ۷ را ببینید). در سال ۱۳۹۷ (۲۰۱۸)، در ساحه فرماندهی کانال - در هلمند، میزان تولید تریاک تازه از ۲ تا ۳ من در هر جریب (معادل ۴۵ تا ۶۷،۵ کیلوگرام در هر هکتار)؛ و در مناطق دشت سابق - در شمال بغرا، ۳،۵ من در هر جریب (معادل ۷۸،۷۵ کیلوگرام در هر هکتار) می شد. ظاهراً، این سطح تولید، مخصوصاً در مقایسه با میزان تولید ۱ من تریاک در هر جریب در سال ۱۳۹۳ (۲۰۱۴)، و نیم من در هر جریب در سال ۱۳۹۴ (۲۰۱۵)، سود آور بنظر می رسید؛ هرچند، با افت سه برابری نرخ تریاک، و در وضعیتی که کشاورزان هنگام برداشت فوری حاصلات هر من محصولات خود را میان ۱۶۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ روپیه (هر کیلوگرام محصول معادل ۲۹ تا ۳۶ دالر امریکایی) به فروش می رسانیدند، این رقم، به درآمد چشمگیری برای تجلیل و خوشی نمی ماند.

در حالیکه قیمت تریاک، با صعود سریع، در جوزای ۱۳۹۷ (جون ۲۰۱۸) به ۶۰۰۰۰ هر من (معادل ۱۰۸ دالر هر کیلوگرام) افزایش یافت، در زمان کشت، افت شدیدی در نرخ تریاک دیده شد. ۳۲ کشاورزان مناطق مرکزی هلمند - مخصوصاً آنانی که زمین کم در اختیار داشتند، پیوسته از ناتوانی در پرداخت هزینه های درمانی امراض جدی مانند خرابی گرده ها، سرطان، و زخم های که بر اثر جنگ برمیداشتند، شاکی بودند. برخی از کشاورزان گفتند برای درمان خود دست به فروش دارایی های خود مانند موترسایکل، موتر و یا هم مواشی خویش زده اند. اخذ قرضه برای کشاورزان به دلیل وضعیت اقتصادی غیر قابل پیشبینی، مشکل بود. استراتیژی معمول - فرستادن عضوی از خانواده برای کار به ایران - جهت مدیریت مشکلات اقتصادی در خانه، نیز به دلیل بحران اقتصادی انسوی مرز و کاهش ارزش ریال کارا نبود. از جانب دیگر، نشانه های اندکی از کمک های انکشافی در منطقه وجود داشت. تعداد اندکی از کشاورزان مدعی شدند که طی ۱۲ ماه گذشته، به علت شناختی که در اداره زراعت لشکرگاه داشتند، چند خریطه گندم و کود بدست آورده اند؛ اما به طور کلی گزارش های اندکی از پروژه های فعال توسعه یی برای تامین منافع مردم در شمال یا جنوب بغرا در دسترس است.

تنها در بولان و قلعه بست بود که خشم و نارضایتی مردم روستایی هلمند مرکزی فروکش کرده بود. در این دو محل - که هردو از تامین کنندگان باغداری حرفه یی و نیروی کار به لشکرگاه هستند - حمایت از دولت و فعالیت هایش چشمگیر به نظر میرسید. با فرصت های درآمد غیر کشاورزی در شهر، و حتی معاشات دولتی و مقادیر زیادی از سبزیجات بهاری و تابستانی، نباتات چندین ساله مانند تاک ها و درختان انار - و مهمتر از همه، محیط امن و با ثبات - دلایل اندکی را برای شاکی بودن باقی مانده بودند. یکی از کشاورزان در بولان گفت: "بخاطر همین دولت است که منطقه ما امن است و ما با خاطر آرام روی مزرعه و زمین خود کار می کنیم. ما از این دولت حمایت می کنیم." ۳۳

۳۰ مصاحبه، لوی باغ #۲

۳۱ مصاحبه، لوی باغ #۷

۳۲ در اوایل ماه جون، نرخ تریاک در هلمند دوباره تا ۶۰،۰۰۰ روپیه در هر من در مناطق دشت سابق؛ و تا ۵۰،۰۰۰ روپیه در منطقه فرماندهی کانال افزایش یافت. و تا ۷ جون، از ۳۵،۰۰۰ تا ۴۰،۰۰۰ روپیه در هر من؛ و از ۴۸،۰۰۰ تا ۵۲،۰۰۰ روپیه در هر من، به ترتیب کاهش یافت.

۳۳ مصاحبه، بولان #۷

در این دو محل، دیدگاه‌ها در مورد کشت تریاک و حملات هوایی بالایی کارخانه‌های تولید تریاک در تضاد کامل با بقیه‌ی هلمند مرکزی بود. به طور کلی، کشاورزان در این دو حوزه، با وجود افزایش شمار مصرف‌کنندگان مواد مخدر در رودخانه‌ی هلمند که حاکی از تأثیرات منفی تولید تریاک بود، از تلاش‌های دولت حمایت کردند.^{۳۴} در بولان، کشاورزان به این فکر بودند که با افت نرخ تریاک ممکن نتوانند هزینه مواد مورد نیاز برای کشت تریاک را فراهم کنند، از کشت تریاک امتناع ورزیدند و این امر سبب آرامش خاطر در منطقه گردیده بود.

شکل ۷: کشت پُربار کونکار در ساحات فرماندهی کانال هلمند، ثور ۱۳۹۷ (اپریل ۲۰۱۸)

منبع: Alcis.

^{۳۴} «این یک عملیات خوب است، ما از خطر هرویین آزاد خواهیم شد.» مصاحبه، بُست #۱۳: «ما [از این عملیات] حمایت می‌کنیم زیرا مردم لشکرگاه به هرویین معتاد هستند»، مصاحبه، بولان #۸.

نتایج این پژوهش نشاندهنده این است که خارج از مرزهای لشکرگاه، محبت ناچیزی نسبت به دولت افغانستان در دلها وجود دارد و چه خوب یا بد، هلمندی های روستایی دولت را به شدت مسئول نگرانی ها و پریشانی های خود میدانند. از افزایش سطح خشونت گرفته تا فساد اداری و وخامت در وضعیت اقتصادی به دلیل افت قیمت تریاک، این حکومت و حامیان امریکایی آنها است که مردم روستایی معمولاً بار ملامتی را بر شانه های آنان می گذارند. در حالیکه روزه های انگشت شماری از حمایت های دولتی در مناطقی مانند قلعه بست و بولان دیده میشوند، اما با سفر چند کیلومتری به طرف نادعلی و مارجه، نهر سراج و حتی بخشی از ناوه بارکزی، مردم در مخالفت کامل با حکومت کابل قرار دارند.

منبع خشم و نارضایتی مردم، افزایش رو به صعود خشونت های است که مردم روستایی متحمل می شوند. شواهد کافی در این مورد وجود دارند: افزایش زمین های متروکی که کشاورزان به دلیل فرار از جنگ پشت سر می گذارند؛ بازار های خالی، افزایش تعداد کشته و زخمی ها میان مردم روستایی، و گزارش ها از تعداد روز افزون حملات هوایی که منجر به بلند رفتن سطح ترس و اضطراب در بیشتر مناطق هلمند مرکزی شده است. از نتایج این پژوهش بر می آید که در چنین شرایط حساس، گمان نمی رود دولت افغانستان یا نیروهای امریکایی با حملات هوایی بالای کارخانه های تولید تریاک - که به عنوان بخشی از تلاش های مبارزه بر ضد شورش گری در ماه عقرب ۱۳۹۶ (نوامبر ۲۰۱۷) آغاز شدند - قصد از بین بردن منابع عایداتی طالبان را داشته باشند. کشاورزان با تجربه ی که از چگونگی پرداخت مالیات از محصولات تریاک، ساختار بازار، و موقعیت و عملکرد کارخانه های تولید تریاک دارند، به این باور اند که رابطه طالبان و تجارت مواد مخدر با رابطه مقامات دولتی و مواد مخدر چندان متفاوت نیست؛ و نه هم به حملات هوایی بالای کارخانه ها به عنوان تالشهای متمر مبارزه بر ضد مواد مخدر دیده می شود زیرا تعداد زیادی از کشاورزان در مرکز هلمند مدعی اند به تناسب کارخانه های که - در این حملات از بین می روند - کارخانه های بیشماری وجود دارند که به فعالیت ادامه میدهند. بعلاوه آن، نوع تاسیسات "خانوادگی" که - در منطقه - فعال اند ضرر اقتصادی اندکی را متحمل می شوند چون این نوع ساختار ها به آسانی احیاء و جایگزین می گردند.^{۳۵}

در عوض، مردم روستایی، این حملات را بخشی از مبارزات گسترده ی خشونت بار بر ضد خود تلقی می کنند و خود و وسایل امرار معیشت خود را قربانی و هدف این مبارزه می دانند. در مناطقی که اقتصاد تریاک مسلط است، ممکن است متعجب کننده نباشد که مردم میان مبارزات ضد شورش گری و عملیات نظامی بر ضد کارخانه های تولید تریاک فرق اندکی قایل می شوند. این تسلط اقتصادی در منطقه، در حقیقت، ممکن است مقامات دولت افغانستان و متحدین غربی آنان را در موقعیتی قرار دهد که بپندارند در مناطقی که کارخانه های تولید هیرویین به عنوان مراجع کارآفرینی شناخته شده، خریداران اصلی محصولات زراعتی محلی اند و این کارخانه ها متعلق به روستاییان و همسایگان آنان هستند، هر فرصتی وجود دارد که ادامه حملات هوایی متداوم و مستمر بر ضد کارخانه های تولید تریاک در منطقه، معادل حمله و بمباری بر بازار های محلی محسوب شود. هیچ یک از این موارد برای آناییکه دنبال راه حل برای از بین بردن شورش گری و مشکل رو به افزایش مواد مخدر در افغانستان هستند، مطلوب نیست، اما یقیناً برای آنانی که در این زمینه کار می کنند لازم است مطمئن شوند که مداخله و راهکار شان در این مورد وضعیت را خرابتر نمی سازد - تا بهتر.

۳۵ این یافته ها که با حمایت پژوهش اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد در شمال افغانستان بدست آمده است گزارش می دهد «کارخانه ها پس از یک حمله واحد، به سرعت بازسازی می شوند و پس از یک دوره کوتاه، دوباره به تولید تریاک آغاز می کنند.» «Afghan opiate trafficking along the northern route» وییانا، جون ۲۰۱۸، صفحه ۱۳.

حملات هوایی بر ضد کارخانه ها باید متوقف شوند.

این حملات روی تجارت مواد مخدر و عواید طالبان تأثیر اندکی داشته اند. با افزایش حس کینه توزی و ستیزه جویی میان مردم روستایی در مقابل نیروهای نظامی دولت افغانستان و جامعه بین المللی، پیامد های این حملات، خلاف پیامد های مورد نظر به اثبات می رسند. راهبرد موثرتری در این زمینه، برچیدن شبکه های بزرگ قاچاق و تجارت میان مرزی است که سازمان های جنایتکار - همدست با شورشیان و مقامات فاسد دولتی - عواید چشمگیری را از این مدرک بدست می آورند.

اقدامات برای قطع عواید جوانب درگیر در جنگ باید بر اساس تحلیل همه جانبه و جامع شکل گیرند.

تجزیه و تحلیل تجربی نشان می دهد که عواید بدست آمده از کارخانه های تولید تریاک برای استفاده در فعالیت های شورش گری، آنچنانی که در پالیسی های مربوطه به آن پرداخته شده است، چشمگیر نیست. برای ساختن پالیسی کارا و موثری به هدف قطع عواید شورش گری، به فهم بیشتری در مورد مکان ها و موقعیت جریان های عایداتی که جوانب جنگ از آن استفاده می کنند، نیاز است.

تلاش ها برای بازپس گیری مناطق نباید در جریان زمان های مهم فصل های زراعتی صورت گیرند.

در افغانستان، این فصل کشت و کار معمولاً فصل زمستان است که برای امرار معاش کشاورزان مهم شمرده می شود. راه اندازی حملات تهاجمی بزرگ در خزان و بهار، پیامدهای زیانباری روی امرار معیشت مردم روستایی می گذارد. در سطح محلی، راه اندازی حملات تهاجمی نظامی در جریان کشت و یا برداشت محصولات فصل زمستان، به عنوان مدرکی در قبال توجه اندک نیرو های دولتی و جامعه جهانی به رفاه مردم محل پنداشته می شوند. جبران خسارت برای متضررین یک امر ضروری به شمار می آید.

نقشه راهبردی واضح و بلند مدت به هدف گذار/عبور کشاورزان از مرحله کشت غیرقانونی کوکنار تهیه شود.

خطری که در این زمینه وجود دارد این است که مردم روستایی، اقدامات دولت و نیرو های نظامی افغان را با ممنوعیت کامل تولید تریاک در آینده - حتی در مناطقی که کشاورزان بدیلی برای کشت تریاک سراغ ندارند - پیوند می دهند. این امر می تواند کشاورزان را مجبور به تحریک و حتی مقاومت در برابر تلاش های دولت در باز پس گیری اراضی نموده و آنان را با مخالفین دولت در همسویی قرار دهد. دولت می تواند با اتخاذ موضعی صریحت در این زمینه، اعلام کند که کشت و تولید تریاک در عدم موجودیت بدیلی برای آن، محو و ممنوع قرار داده نمی شود.

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان میخواهد تا از پیشنهادات شما به عنوان استفاده کنندگان منابع تحقیقاتی این نهاد مستفید شود. شما چه خواننده دایمی انتشارات ما باشید، چه در یکی از ورکشاپ ها یا سخنرانی های این واحد شرکت کرده باشید، چه از کتابخانه استفاده کرده باشید و یا جدیداً با این سازمان آشنا شده باشید. نظریات و پیشنهادات شما برای ما ارزشمند است. نظریات شما برای ما کمک میکند تا هدف خود را به بهترین وجه تعقیب نموده و یافته های کاری خود را به شکل بهتر با خوانندگان نشریات ما به اشتراک بگذاریم. سهل ترین راه برای ارائه پیشنهادات شما استفاده از این ایمیل آدرس میباشد. areu@areu.org.af

شما نیز میتوانید هر نظری که دارید از طریق شماره ۷۹۹۶۰۸۵۴۸ (+۹۳) در میان بگذارید. اما بعضی اطلاعات که عمدتاً برای ما سودمند خواهند بود عبارتند از:

- چطور از نشریات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان استفاده می کنید. (مطالعه انتشارات، شرکت در جلسات و غیره)؟
- به چه منظور از تحقیقات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان استفاده می کنید؟
- به چه شکل انتشارات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان را بدست می آورید؟
- از نسخه الکترونیکی استفاده میکنید یا نسخه چاپی؟
- چگونه انتشارات میتوانند اطلاعات را به شکل بهتری ارائه دهند؟
- نظر شما در مورد روند تحقیقاتی و نتایج ما چیست؟
- انتشارات یا رویداد های مورد علاقه شما در واحد تحقیق ارزیابی افغانستان کدام است؟
- به نظر شما ما چه کار های را بهتر میتوانیم انجام دهیم؟
- علاقه، ساحه و موقعیت کاری یا مطالعه شما کدام است؟
- عرصه علاقمندی، اشتغال، مطالعه و موقعیت تان؟

لیست نشریات اخیر واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

تمام نشریات در وب سایت www.areu.org.af قابل دسترسی اند و اکثر آنها به صورت نسخه چاپی رایگان در دفتر واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان موجود میباشند.

تاریخ	نام نشریه	نویسنده	موجود به زبان دری	موجود به زبان پشتو	موضوع تحقیق	نوع نشریه
جنوری ۲۰۱۹	پارلمان افغانستان: وظایف و صلاحیت های مندرج قانون اساسی و عملکرد آن بعد از سال ۲۰۰۱	داکتر شمشاد پسرلی، زلمی مالیار	✓	✓	قانون اساسی	مقاله تحلیلی
جنوری ۲۰۱۹	پارلمان افغانستان: وظایف و صلاحیت های مندرج قانون اساسی و عملکرد آن بعد از سال ۲۰۰۱	داکتر شمشاد پسرلی، زلمی مالیار	✓	✓	قانون اساسی	پالیسی نامه
جنوری ۲۰۱۹	نقش دولت در مدیریت کوچی گری و نزاع بین کوچی ها-دانشین ها	داکتر انتونیو جیستوزی	✓	✓	مقاله تحلیلی	حمایت اجتماعی
دسامبر ۲۰۱۸	سازمان و تشکیلات اداره عامه در پرتو قانون اساسی ۲۰۰۴ افغانستان	میرویس ایوبی، داکتر هارون رحیمی	✓		مقاله تحلیلی	قانون اساسی
دسامبر ۲۰۱۸	سازمان و تشکیلات اداره عامه در پرتو قانون اساسی ۲۰۰۴ افغانستان	میرویس ایوبی و داکتر هارون رحیمی	✓	✓	پالیسی نامه	قانون اساسی
سپتامبر ۲۰۱۸	اهداف توسعه پایدار مربوط به صحت و نقش مراکز تحقیق پالیسی: ایجاد تحرک در جنوب آسیا	سید احمد میثم نجفی زاده			حمایت اجتماعی	گزارش
سپتامبر ۲۰۱۸	خشونت مبتنی بر جنسیت در میان کودکان بی جا شده داخلی در کابل: اقداماتی که باید انجام شود	لیه ویلفریدا و چونا چاوز			حمایت اجتماعی	پالیسی نامه
اگست ۲۰۱۸	سیاست ها در ماورای شواهد: مورد سوال قرار دادن ارتباط میان ارائه خدمات و مشروعیت دولت در افغانستان	اشلی جسکن و اورخلا نعمت	✓		حمایت اجتماعی	مقاله تحلیلی
جولای ۲۰۱۸	افراطگرا و فعال: افراطگرایی در بین محصلان پوهنتون در کابل هرات	ویدا مهران			حمایت اجتماعی	پالیسی نامه
می ۲۰۱۸	ارزیابی تأثیر EUPOL در اصلاحات پلیس افغانستان	قیوم سروش			حمایت اجتماعی	مقاله تحلیلی
می ۲۰۱۸	آب هرچه عمیق تر، آرام تر: کوکنار نامشروع و تحول دشت های جنوب غرب افغانستان	دیوید منسفیلد	✓	✓	مدیریت منابع طبیعی	مقاله تحلیلی
حوت ۱۳۹۶	مصنویت شهری: برنامه بازبینی بنای صلح شهری در افغانستان	یما ترابی	✓	✓	حمایت اجتماعی	پالیسی نامه
جنوری ۲۰۱۸	مطالعه بازنامی: میکانیزم های نهادی برای مهار کردن قاچاق انسان در افغانستان	ولی محمد کندیوال			حمایت اجتماعی	پالیسی نامه

نشریه تحلیلی	حمایت اجتماعی			سوپرو نراسیمهیا	مطالعه بازنمایی: مکانیزمهای نهادی برای مهار کردن قاچاق انسان در افغانستان	مارچ ۲۰۱۸
نشریه تحلیلی	مدیریت منابع طبیعی	✓	✓	داکتر انتونیو گيستوزی	نوع شناسی منازعه کوچی-ده نشین در افغانستان	جنوری ۲۰۱۸
چکیده	حمایت اجتماعی و معیشت	✓	✓	داکتر انتونیو گيستوزی	خلاصه ای در مورد منازعه کوچی و باشندگان محل در افغانستان	عقرب ۱۳۹۶
پالیسی نامه	قانون اساسی	✓	✓	غزال حارس	باز نگری قضایی در افغانستان	اسد ۱۳۹۶
پالیسی نامه	قانون اساسی	✓	✓	کاوون کاکر، توماس کریمر، همایون رفوفی	تکامل قوه اجرائیه در افغانستان: نگاهی به گذشته و پیشنهادهایی در مورد راه پیشرو	اسد ۱۳۹۶
پالیسی نامه	حکومتداری و اقتصاد سیاسی	✓	✓	دتلیف کامیر، ذبیح الله عیسی	حکومتداری شهری: ارزیابی برنامه انکشاف شهری در افغانستان	جوزا ۱۳۹۶
پالیسی نامه	حکومتداری و اقتصاد سیاسی	✓	✓	جاوید نورانی	حکومتداری معادن: سیستم مؤثر جمع آوری عواید صنایع استخراجی در افغانستان	جوزا ۱۳۹۶
پالیسی نامه	حکومتداری و اقتصاد سیاسی	✓	✓	ولی محمد کندیوال، هلن سی سی	حکومتداری مهاجرت: تکامل مفاهیم و چارچوب نهادی در افغانستان	جوزا ۱۳۹۶
مقاله مسأله محور	حکومتداری و اقتصاد سیاسی	✓	✓	سید حشمت الله هاشمی، گیرهارد لاوت	اصلاحات خدمات ملکی در افغانستان: نقش و وظایف سکتور خدمات ملکی	حمل ۱۳۹۶
نشریه تحلیلی	برنامه ریزی، بودجه گذاری و حکومتداری در سطح ولایتی			نعمت الله بیژن، فرحت امیل و هارون نایب خیل	نزدیک ساختن دولت با مردم: غیرمتمرکز ساختن پلانگذاری و بودجه سازی	جولای ۲۰۱۶
نشریه تحلیلی	جامعه مدنی و حکومتداری			اورخلا اشرف نعمت و کرین ورنر	نقش جامعه مدنی در ترویج حکومتداری خوب در افغانستان	جولای ۲۰۱۶
نشریه تحلیلی	معادن و حکومتداری			جاوید نورانی و لین دی بروکر	اقدام متوازن کننده برای حکومتداری سکتور منابع	می ۲۰۱۶
مطالعه موردی	مدیریت منابع طبیعی			وینست توماس با مجیب احمد عزیز و خالد بهزاد	توسعه منابع آبی فرامرزی: چه دیدگاه هایی برای همکاری در میان افغانستان، ایران و پاکستان وجود دارند؟	می ۲۰۱۶

ISBN 978-9936-641-20-4

9 789936 641204

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان
ناحیه ۱۰، سرک ۱، فیز A، شهر نو
کابل، افغانستان
شماره تماس: ۵۴۸ ۶۰۸ ۷۹۹ (۰) ۹۳+
ایمیل: publications@areu.org.af
وبسایت: www.areu.org.af

تمام نشریات واحد تحقیق و ارزیابی
افغانستان را می‌توانید از صفحه انترنتی
www.areu.org.af این اداره
دریافت نمایید.

همچنان نسخه های چاپی بعضی از
نشریات این اداره را می‌توانید از دفتر
واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان
بدست آورید.

تحقیق برای
افغانستان
بهرتر

